

[Statsministeren.]

Jeg kan ikke nævne nogen bestemt frist, for når man spørger andre ministerier og spørger organisationer, må man naturligvis også lade dem svare. Og det er jo sådan, som også fru Eva Gredal ved, at kommissionens rapport indeholder flere indstillinger, ikke bare én flertals- og én mindretals-, men flere mindretalsindstillinger. Det måtte derfor være naturligt, at man spurgte sig for, og det har vi gjort.

Men jeg kan sige så meget, at der er ikke noget ønske om at forhale sagen, og så snart svar er kommet tilbage, skal der blive givet meddelelse om en stillingtagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Medspørgere har kun lejlighed til at spørge én gang i spørgetiden.

Vi går herefter til det spørgsmål, der er stillet af fru Kristine Heltberg til udenrigsministeren. Det vil blive besvaret af den fungerende udenrigsminister, statsministeren.

Af *Kristine Heltberg* (SF) til udenrigsministeren:

„Hvilken stilling har minsteren tænkt sig at tage til forslaget om, at Danmark skal yde støtte til Sydvietnam gennem Verdensbanken, som det vil blive foreslået på dennes møde den 17. oktober 1974?“

(Spm. nr. 30).

Skriftlig begrundelse.

Der henvises til en artikel i *Le Monde* af 21. september 1974 om dette spørgsmål samt til artikler i den svenske presse og til, at spørgsmålet har været berørt i Repræsentanternes Hus, jfr. Congressional Record — House pag. H 6132 og H 6133 af 2. juli 1974, samt at spørgsmålet har været stillet i det canadiske parlament den 2. maj 1974. Det fremgår heraf, at man længe har søgt at erstatte de midler, der er nægtet Sydvietnams regering af den amerikanske kongres, med midler skaffet gennem Verdensbanken fra dennes medlemsstater. Der må i denne forbindelse udtrykkes stor bekyrning, hvis Danmark på nogen måde skulle komme i den situation at skulle være med til, ikke mindst

under hensyntagen til den vanskelige økonomiske stilling, at yde støtte til et regime af en så vakkelvorn og udemokratisk karakter, en støtte, der i bedste fald må antages at blive virkningsløs og i værste fald kun vil bidrage til at øge spændingen i det i forvejen krigshærgede område.

Kristine Heltberg (SF):

Når jeg stiller dette spørgsmål her i den 11. time om tilskud til det i alle henseender utiltalende sydvietnamesiske styre, er det ud fra en bekymring for, at denne sag skal glide fuldstændig stille hen over landet, uden at man egentlig er klar over, hvad der sker. Det, det i øjeblikket drejer sig om, er, så vidt vides, ikke de store beløb, men spørgsmålet om et princip, nemlig om Verdensbanken og dermed denne Verdensbanks medlemmer skal yde støtte til et regime af denne art, som ikke blot opviser en permanent trang til krigsførelse, men også en stor indre uduelighed med en voldsom arbejdsløshed og en inflation, der går op til 60 pct. efter hvad der meddeles.

Det forekommer mig at være meget spændende at høre, hvordan Danmarks stilling er til denne hjælp, og sagen har tilsyneladende været en af de hemmelige sager, den er hemmeligstemplet, får man at vide i de utallige journalistiske beretninger, man læser om den trods dette hemmeligstempel både i fransk og svensk presse; desværre meget lidt i dansk presse.

Jeg vil være meget glad, hvis disse meddelelser kan afkræftes af statsministeren.

Statsministeren (Poul Hartling):

Sidste år, 1973, blev der i oktober måned afholdt et uformelt møde imellem en række industrialiserede lande efter indbydelse fra Verdensbanken og Den asiatiske Udviklingsbank vedrørende en eventuel oprettelse af en konsultativ gruppe for Indokina. Der fandt på mødet en generel drøftelse sted om mulighederne for en koordineret international hjælpeindsats i Indokina, men der blev ikke truffet beslutning, da en række lande, herunder Danmark, ikke skønnede, at den politiske situation i området var tilstrækkelig afklaret.

Nu er der indkaldt fra Verdensbanken og Den asiatiske Udviklingsbank til et nyt uformelt møde den 17. oktober med henblik på